

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714204773
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3714204773.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: D. C., bytom A. XXX/XX-X, H. T., proti odporcovi: D. C., bytom Q. ulica XXX/X, H. T., o návrhu na obnovu konania, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 3C/105/2014-134 zo dňa 04. decembra 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

V záhlaví identifikovaným uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/31/2013 a odporcovi nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie, ktoré po právnej stránke odôvodnil ust. § 228 ods. 1 písm. a), § 230 ods. 1 a § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), založil na tom skutkovom základe, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 4C/31/2013-93 zo dňa 09.07.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/579/2013-144 zo dňa 30.01.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.02.2014, bol zamietnutý návrh navrhovateľa na náhradu škody, pričom navrhovateľ bol zaviazaný k povinnosti nahradiť odporcovi trovy prvostupňového konania vo výške 392,62 Eur a trovy odvolacieho konania v sume 130,87 Eur. Navrhovateľ podal návrh na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/31/2013 dňa 09.05.2014 a na pojednávaní uviedol, že je daný dôvod na obnovu konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. O jednotlivých skutočnostiach odôvodňujúcich povolenie obnovy konania mal navrhovateľ vedieť už v čase konania 4C/31/2013, avšak ich nemohol použiť z dôvodu, že v konaní rozhoduje sudca a nie on ako navrhovateľ. Ďalším dôkazom mal byť rozsudok súdu prvého stupňa č.k. 8C/1335/96-14 zo dňa 23.06.1997 a územné rozhodnutie pre stavbu rodinného domu vydané Okresným úradom odbor výstavby UHA - 2368/1969-154-24c-b/20 zo dňa 10.11.1969, ktoré mal navrhovateľ k dispozícii už v čase podania návrhu, na základe ktorého sa viedlo konanie na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/31/2013. Súd prvého stupňa poukázal na to, že navrhovateľ mal k dispozícii aj notársku zápisnicu zo dňa 25.06.1970, ktorú taktiež mal už aj v čase podania návrhu na začatie konania 4C/31/2013, pričom dôkazom na obnovu konania podľa jeho tvrdenia na pojednávaní malo byť aj to, že v rámci konania o vyporiadaní BSM neboli do masy BSM zahrnuté niektoré nehnuteľnosti, pričom o tejto skutočnosti navrhovateľ vedel aj 21.01.2013 t.j. v čase začatia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/31/2013. Po preskúmaní podaného návrhu zistil, že navrhovateľ ako účastník pôvodného konania podal návrh v zákonom stanovenej trojmesačnej lehote, keďže uvádzal, že o dôvodoch obnovy sa dozvedel v okamihu doručenia rozsudku Krajského súdu v Trenčíne dňa 19.02.2014. Z ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. mu vyplynulo, že dôvodom obnovy konania môžu byť iba tie skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré existovali v čase vyhlásenia súdneho rozhodnutia, resp. vznikli po rozhodnutí súdu, ale sú spôsobilé dokázať rozhodné skutočnosti tvrdené pred rozhodnutím súdu. Uvedené skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy sú spôsobilé vyvolať obnovu konania iba za

predpokladu, že ich navrhovateľ bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, t. j. podmienkou je, že napr. dôkaz nemohol byť vykonaný pre objektívnu prekážku a podobne. Nevyhnutnou podmienkou je aj možnosť privedenia priaznivejšieho rozhodnutia vo veci. Vychádzajúc z uvedeného dôvodil, že v danom prípade navrhovateľ ako skutočnosti v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. uvádzal citácie zákonov, prípadne Ústavy SR, resp. vytykal podľa neho procesné pochybenia súdov prejednávajúcich vec vedenú na súde prvého stupňa pod sp. zn. 4C/31/2013. Ako listinné dôkazy v zmysle citovaného zákonného ustanovenia uviedol rozhodnutia, výzvy prípadne iné listiny zo spisov súdu prvého stupňa, o ktorých navrhovateľ osobne na pojednávaní uviedol, že o nich vedel už v čase podania návrhu na začatie konania vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica sp. zn. 4C/31/2013, teda konania, o ktorého povolenie obnovy sa jednalo, pričom väčšina listín je založená v spise sp. zn. 4C/31/2013 a to isté platí i o listinných dôkazoch, ktoré navrhovateľ predložil priamo na pojednávaní. Z dôvodu, že navrhovateľ neoznačil alebo nepredložil nové skutočnosti spojené s novými dôkazmi, ktoré existovali v čase pôvodného rozhodnutia, alebo aj vznikli po rozhodnutí súdu, ale sú spôsobilé dokázať rozhodné skutočnosti tvrdené pred rozhodnutím súdu, návrh navrhovateľa na povolenie obnovy konania zamietol ako nedôvodný. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. vychádzajúc z toho, že odporca bol v konaní plne úspešný, na základe čoho by mu prináležala náhrada trov konania, tento si však náhradu trov konania neuplatnil, preto mu ju nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Napadnuté rozhodnutie považoval za nezákonné a vecne nesprávne, nakoľko jeho vydaniu nepredchádzalo zákonné konanie. Využitím práva podať riadny opravný prostriedok sledoval právo na súdnu právnu ochranu garantované Ústavou SR v čl. 46, keďže odporca porušil právo iného, preto sa navrhovateľ na súde domáhal svojho práva. Súdu prvého stupňa vytykal nesprávny postup vo veci, keď tento úmyselne nerešpektoval zákon, nenaštudoval si precízne spisový materiál týkajúci sa konania o rozvod manželstva sp. zn. 8C 1335/96-14 zo dňa 23. júna 1997, konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva bývalých manželov sp. zn. 4C/717/98 v spojení so sp. zn. 17Co/83/2004-452 a konania o zaplatenie 3.857,13 Eur sp. zn. 6C/74/2007-90 v spojení so sp. zn. 17Co/90/2008-117. Mal za to, že ak by si súd prvého stupňa naštudoval spisový materiál, jednoznačne by pochopil, že Jozef Dúbravka, nar. 21.01.1946, nadobudol majetok v rozpore s právnym poriadkom, ktorý ochranu nepožíva. Rovnako by pochopil, že sudcovia vo vyššie uvedených konaniach prekročili právomoc, lebo neboli splnené podmienky konania v zmysle ust. § 103 O.s.p., a tak bolo neprípustné rozhodnúť meritórnym rozhodnutím formou rozsudku. Súd prvého stupňa podľa jeho názoru dôkladne nepreštudoval písomne podanie návrhu navrhovateľa o mimoriadnom opravnom prostriedku a nevenoval dostatočnú pozornosť vedeniu pojednávania tak, aby to prispelo k spravodlivému rozhodnutiu. Zastával názor, že súd prvého stupňa nevenoval dostatočnú pozornosť ani duševnej činnosti, nepostupoval správnym postupom v súlade so zákonom a je jednoznačné, že náležite nezistil skutkový stav aby logicky rozhodol zákonným vecne správnym rozhodnutím, ktoré obsahom pravdivosti má oporu v zákone. Poukázal na to, že v podanom návrhu na obnovu konania argumentoval len skutočnosťami, ktoré existovali v čase pôvodného rozhodnutia okresného súdu, aj v čase rozhodnutia odvolacieho súdu, t.j. od podania návrhu dňa 21.01.2013 a 30.01.2014, aj v čase pojednávania dňa 04.12.2014. Dôkazy, ktoré predložil súdu prvého stupňa na pojednávaní, neoznačil novými ani netvrdil, že sú novými dôkazmi na vec sa vzťahujúcimi. Zdôraznil, že dôkazy predložil úmyselne, lebo videl, že súd prvého stupňa nemá jasne zistený skutkový stav veci. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a vrátil mu vec na ďalšie konanie s tým, že odvolací súd jasne vysvetlí a odôvodní, prečo bolo napadnuté rozhodnutie zrušené a zároveň uloží súdu prvého stupňa pre jeho ďalší postup konkrétne pokyny.

K podanému odvolaniu sa vyjadril odporca, ktorý uviedol, že všetky napadnuté veci boli riešené okresným aj krajským súdom, právoplatne rozhodnuté a potvrdené právoplatnosťou prislúchajúceho súdu. Poukázal na to, že všetky rozhodnutia súdov boli napadnuté odvolaním, pričom doterajšie rozhodnutia súdov uznáva a obnovu konania žiada zamietnuť ako nepodstatnú a premlčanú.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že toto uznesenie je potrebné potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne, pričom v návaznosti na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu

prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého netreba nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

Z obsahu spisu súdu prvého stupňa vyplýva, že návrhom na začatie konania, doručeným súdu prvého stupňa dňa 09.05.2014 a doplneným podaním zo dňa 24.06.2014, sa navrhovateľ domáhal povolenia obnovy konania vedeného pôvodne na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 4C/31/2013 a následne v rámci riadneho opravného konania na Krajskom súde v Trenčíne pod sp. zn. 19Co/579/2013. Z odôvodnenia jeho návrhu na obnovu konania je zrejmé, na súdom konajúcim vo vyššie špecifikovanej právnej veci v prvom a druhom stupni prostredníctvom mimoriadneho opravného prostriedku vytýka postup v rozpore so zákonom, keď prvostupňový i odvolací súd mali v zmysle ust. § 104 ods. 1 O.s.p. podľa jeho názoru rozhodnúť o zastavení predmetného konania pre neodstrániteľný nedostatok podmienok konania, no namiesto toho konali a rozhodovali v úmysle spôsobiť navrhovateľovi škodu a umožniť právnenému zástupcovi odporcu získať bezdôvodné obohatenie. Dôvod obnovy konania navrhovateľ opakovane konkretizoval poukazujúc na ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., na základe čoho sa domáhal vydania nového rozsudku, ktorým sa rozhodne o celej prejednáwanej veci na príslušnom súde v súlade so zákonom.

Podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Podľa ust. § 228 ods. 3 O.s.p. návrh na obnovu konania má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) obsahovať označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha.

Podľa ust. § 230 ods. 1 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Obnova konania predstavuje mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia, v dôsledku čoho zákon jeho prípustnosť v zmysle vyššie citovanej procesnoprávnej úpravy vo viacerých smeroch obmedzuje. Návrhom na obnovu konania možno napadnúť výlučne rozhodnutie súdu, ktoré nadobudlo právoplatnosť, len z taxatívne stanovených dôvodov a to v zákonom stanovenej lehote. Návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť a popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) musí obsahovať aj označenie rozsudku, proti ktorému smeruje, dôvod obnovy, skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh je podaný včas, dôkazy, ktorými sa má dôvodnosť návrhu preukázať, ako aj to, čoho sa navrhovateľ domáha. Subjektom oprávneným na podanie odvolania je účastník pôvodného konania prípadne jeho právny nástupca z dôvodu singulárnej a univerzálnej sukcesie (ust. § 92 O.s.p.). Dôvody spôsobilé pripustiť obnovu konania sú taxatívne uvedené v ust. § 228 ods. 1 O.s.p. a z iných dôvodov ako sú uvedené v tomto ustanovení O.s.p. obnovu konania prípustná nie je, pričom rovnako nie je prípustná len proti dôvodom rozhodnutia.

Odvolací súd na odvolanie navrhovateľa preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako aj procesný postup, ktorý mu predchádzal a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vo výroku vecne správne, keď súd prvého stupňa na základe dokazovania vykonaného v dostatočnom rozsahu dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec aj správne právne posúdil tak, že návrh navrhovateľa na obnovu konania v konečnom dôsledku vyhodnotil ako nedôvodný. Bez nutnosti reprodukcie dôvodov napadnutého rozhodnutia v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd na zdôraznenie ich správnosti uvádza, že v prípade dôvodu podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., o ktorý navrhovateľ v preskúmanej veci opieral svoj návrh na obnovu konania, je procesná prípustnosť tohto mimoriadneho

opravného prostriedku podmienená tým, že ten, kto navrhuje obnovu konania, nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy a zároveň, že môžu privodiť pre tohto účastníka priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Skutočnosti a dôkazy, ktoré má na mysli ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p sú (v porovnaní s pôvodným konaním) nové vtedy, pokiaľ účastník konania i napriek tomu, že v dobe pôvodného rozhodnutia tieto objektívne existovali, ich nemohol bez svojej viny použiť preto, že o nich nevedel a ani inak z procesného hľadiska nezavinil nesplnenie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti.

Berúc na zreteľ vyššie uvedené východiská vyplývajúce z ustálenej rozhodovacej praxe odvolací súd v preskúmvanej veci v zhode so súdom prvého stupňa k dospel k rovnakému záveru o nedôvodnosti návrhu navrhovateľa na obnovu konania vychádzajúc z toho, že nedošlo k preukázaniu existencie dôvodu obnovy konania v zmysle ust. § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p. Dôkazy uvádzané navrhovateľom nespĺňajú v tomto smere základný zákonný predpoklad, že navrhovateľ napriek ich objektívnej existencii nemohol tieto použiť bez svojej viny preto, že o nich nevedel a ani inak z procesného hľadiska nezavinil nesplnenie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti, a teda že nemal žiadny podiel na tom, že sa v pôvodnom konaní nemohli použiť. Sám navrhovateľ na pojednávaní pred súdom prvého stupňa dňa 04.12.2014 uviedol, že o predmetných dôkazoch mal vedomosť už v čase vedenia konania, o povolenie obnovy ktorého žiada, pričom nemožnosť ich použitia odôvodňoval tým, že o vykonávaných dôkazoch rozhoduje súd. V danej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť označiť či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu, a to z objektívneho hľadiska. Nejde teda o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikročilo (R 19/1975).

S prihliadnutím na horeuvedené treba súhlasiť so súdom prvého stupňa a jeho konštatovaním, v zmysle ktorého navrhovateľ neoznačil ani nepredložil žiadne nové skutočnosti alebo rozhodnutia spojené s novými dôkazmi, ktoré by boli spôsobilé dokázať rozhodné skutočnosti tvrdené pred rozhodnutím súdu, preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď návrh navrhovateľa na obnovu konania ako nedôvodný zamietol. Jednotlivé námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní odvolací súd nepovažoval za opodstatnené. Nemožno sa stotožniť s názorom navrhovateľa, že súd prvého stupňa si nenaštudoval precízne spisový materiál a nezistil náležité skutkový stav, keď rozsah dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa okrem iného i na pojednávaní dňa 04.12.2014 treba s ohľadom na predmet konania označiť za primeraný, nakoľko v jeho rámci došlo k vykonaniu všetkých dôkazov majúcich význam pre rozhodnutie o návrhu navrhovateľa na obnovu konania, na základe čoho aj odvolací súd považoval skutkový základ pre zamietavé rozhodnutie v danej veci za jednoznačne ustálený.

Odhliadnuc od uvedeného odvolací súd zdôrazňuje, že ani prípadná vecná nesprávnosť súdneho rozhodnutia vyplývajúca z nedostatkov v procesnom postupe konajúceho súdu, prípadne z jeho pochybení pri právnom posúdení veci, z ktorých navrhovateľ pri sponybní zverov súdov prvého a druhého stupňa v pôvodnom konaní musel v rámci odôvodňovania svojho návrhu na obnovu konania nevyhnutne vychádzať, nemôže byť relevantným dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa ust. § 228 ods. 1 O.s.p. (ZSP č. 15/2000, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 83/99). Takýmto dôvodom zároveň nemôžu byť ani prípadné pochybenia procesného charakteru, na nápravu ktorých sú k dispozícii iné opravné prostriedky.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti bolo napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v merite veci podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdené. Za správny považoval odvolací súd aj výrok napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým bolo o náhrade trov konania rozhodnuté tak, že odporcovi náhrada trov konania nebola priznaná.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p., kedy úspešnému odporcovi v konaní náhradu trov odvolacieho

konania nepriznal, nakoľko tento si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.